

Skutky apoštolov (v moci Ducha Svätého)

Moc zhora I.

Keď prišiel deň Letníc, boli spolu na jednom mieste. Tu zrazu povstal zvuk z neba, ako keď sa prudký vietor valí, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. I ukázali sa im rozdelené jazyky akoby z ohňa, usadili sa na každého z nich a Duch Svätý naplnil všetkých, takže začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. A boli vtedy v Jeruzaleme Židia, zbožní mužovia zo všetkých národov pod nebom. A keď povstal ten zvuk, zbehlo sa mnoho ľudí a žasli, že počuli apoštolov hovoriť každý vo svojej reči. I užasli všetci a divili sa hovoriac medzi sebou: Či, hľa, všetci títo, ktorí hovoria, nie sú Galilejci? Ako ich teda počujeme (hovoriť) každý vo svojej reči, v ktorej sme sa narodili. Partovia, Médovia, Elamiti a obyvatelia Mezopotámie, Judska, Kappadokie, Pontu, Ázie, Frýgie, Pamfylie, Egypta a krajov Líbye pri Kyréne, prechodne bývajúci Rimania, Židia a prozelyti, Kréťania a Arabi, počujeme ich vo svojich rečiach hovoriť veľké veci Božie? A všetci žasli a bezradne sa spytovali medzi sebou: Čo to má znamenať? Ale iní sa posmievali hovoriac: Opili sa mladým vínom! SK 2,1-13

Letnice, sviatok týždňov bol tradičný židovský sviatok dožiniek - ukončenia žatvy, vďačnosti za žatvu, kedy sa prvotiny z úrody predkladali Hospodinovi, bol to cca máj až jún, sviatok trval 7 týždňov. (3M 23,15-22)

-podobne aj v NZ tento sviatok žatvy je symbolickým, pretože s príchodom DSvätého sa začal žatva pre božie kráľovstvo, teda Boh cez konanie DSvätého začal "získavať, žať, zbierať" ľudí pre KBožie. ("Ajhľa, hovorím vám, pozdvihnite oči a hľadte na polia, že sa zabeleli k žatve. 36 Žnec už dostáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa rozsievač i žnec spolu radovali." J 4, 35-36)

-Podobne ako bez božej milosti nie je úroda na poli, hoci sa roľník nadrie, nemusí sa urobiť kvôli počasiu, škodcom..., tak aj pri zvestovaní Evanjelia, kázaní, učení, cirkevnej práci...sa nebude dariť, kým to Pan nepožehná úspechom. ("Ja (Pavol) som zasadil, Apollo polial, ale Boh dal vzrast; takže ani ten, čo sadí, ani ten, čo polieva, nič nie je, ale Boh, ktorý dáva vzrast." IKor 3,10)

K tejto žatve, získavaniu ľudí pre pravdu, pre Evanjelium, pre KBožie...Boh poslal zasľúbeného svojho Ducha. Všimnime si podčiarknuté dôrazy práce Ducha Svätého:

V Jánovi 14. kapitole.

"Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázanie. A ja budem prosiť Otca, a dá vám iného Radcu, aby bol s vami až naveky - Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože Ho

nevidí, ani nepozná. Vy Ho poznáte, pretože pri vás ostáva a bude vo vás. Neopustím vás ako siroty, prídem k vám.”

“Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.”

a v 16. kapitole:

“Vám prospeje, aby som odišiel; lebo ak neodídem, Radca nepríde k vám; ale keď odídem, pošlem Ho k vám. A keď príde, poučí svet: o hriechu a o spravodlivosti a o súde; o hriechu, že neveria vo mňa; o spravodlivosti, že idem k Otcovi a viac ma neuvidíte; a o súde, že knieža tohto sveta je už odsúdené. Ešte mnoho vám mám povedať, ale teraz neznesiete. Keď však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje; a bude vám zvestovať aj budúce veci. On mňa oslávi, lebo z môjho vezme a bude zvestovať vám.”

AK SA V MOJOM ŽIVOTE DEJÚ VECI POKÁNIA, AK POZNÁVAM SVOJE HRIECHY, VYZNÁVAM, ĽUTUJEM, AK MA TO VŠETKO VEDIE VIAC K BOHU, TÚŽIM PO ŇOM, VIAC HO POZNAŤ, AK DOKÁŽEM VIAC ROZLIŠOVAŤ JEHO VÔĽU V MOJOM ŽIVOTE.... TAK DUCH SVÄTÝ VO MNE BÝVA, PRETOŽE BEZ NEHO SA TIETO VECI NEMÔŽU DIAŤ.

“JA som sa obrátil k Bohu! JA som uveril! JA som sa zmenil! JA som sa rozhodol!...” To všetko sa stalo len preto, že Boh cez Ducha Svätého v tebe konal. “V tom je láska, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy”. 1J 4,10

-ďalšou vecou pre učeníkov bol Ježišov príkaz, aby nešli z Jeruzalema preč, zvestovať Evanjelium, ale aby počkali na to, kým budú vystrojení “mocou z výsosti”, teda Duchom Svätým (Lk 24,49) Takže prítomnosť DS je aj moc zvestovať Evanjelium. Schopnosť, uschopnenie, nie od nás samých, ale od Boha, Boh uschopňuje niest Evanjelium, nie my sami.

Nie je to schopnosť, odvaha hovoriť Evanjelium, ale moc je v tom, že sa božie slová aj splnia. To, čo sa káže sa naozaj naplní, boží sľub napísaný v Písme sa aj reálne splní. Napr. sa modlí za zdravie a človek môže byť zázračne uzdravený. Káže sa slovo o pokání a to, čo človeka primä k pokániu nie sú pekné slová, rétoricky dobre podané, ani atmosféra, či nátlak. Ak sa človek rozhodne kajať sa, obrátiť sa k Bohu, tak je to preto, že Duch Boží v ňom milostivo a láskavo pôsobí.

Tento Duch Boží uschopnil Petra kázať rozumne a trefne (Sk 2,14...), aby tí, čo ho počúvali si mohli uvedomiť hriech. Verš 37.: “*bodlo ich to v srdci*” - to DS ich “bodol”, aby sa si uvedomili, že Boh ich hľadá. A potom prišlo ovocie pokánia: “*Keď to počuli, bodlo ich to v srdci, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo robíte, mužovia, bratia? I odpovedal im Peter: Kajajte sa! A nech sa každý z vás dá pokrstiť v meno Ježiša Krista na odpustenie hriechov. A prijmete dar Ducha Svätého.*”